

שרת החינוך
Minister of Education
وزيرة التربية والتعليم

ערב ראש השנה תשס"ח

גננות יקרות,

ברצוני לברך אותך ואת בני משפחותי כן בערב תחילתה של תשס"ח.

הרגע הזה בו אנו משאירים מאחורינו את כל מטעני השנה שחלפה מעורר מחשבות רבות: האם אנו ממלאים את תפקידנו בעולם זה? האם שירתנו במהלך השנה שחלפה את ייעודינו ויעדינו?

בראש השנה אנו חושבים לא רק על עצמנו ועל משפחתנו הקרובה, אלא על הציבור כולו. במחזור ראש השנה יש מעט מאוד תפילות שבהן אדם מישאל מבקש משהו לנפשו. כמעט כל סדר התפילות מיועד לציבור המתייצב לפני בוראו כקולקטיב ואומר את מה שהוא אומר בגוף-ראשון-רבים. אם נלמד לחיות כך ולא רק להתפלל כך, דומה שמותר יהיה לנו לצפות לשנה טובה יותר.

בימים אלה, אחינו המוסלמים, חווים גם הם רגעי קדושה. צום הרמדאן אמור להזכיר לכל אדם עשיר את אשר עובר על אחיו העני בכל יום. בדומה ליהדות, תקופה זו מאופיינת בהתקרבות האדם לחברו ולא להוהו, בסובלנות ובאהבה. אלו מגיעים לשיא כאשר בני המשפחה והחברים יושבים סביב השולחן לאחר שקיעת החמה.

החפיפה בין שני המועדים אינה מקרית. אני מאמינה כי בימים אלו מוטל על כל אזרחי ישראל ללא הבדל דת לחשוב על אשר בכוחנו לעשות יחד.

כשרת החינוך אני מאמינה שכל אחד ואחת מכם באים אל מערכת החינוך מתוך אהבת הילד ואהבת הידע. כולנו יודעים כי תלמידי ישראל הם מקור תקוותנו ועתידנו, וכי יש בהם אוצרות שטרם התגלו לעיני העולם.

בערב ראש השנה תשס"ח, אני מייחלת לכך שנדע יחד לשלוח מסר של תקווה לדור הצעיר. רק בכוחות משותפים נוכל לחולל שינוי מהותי במחויבות החברה לאדם הצעיר.

אני מוצאת לנכון להביא בפניכם את דבריו של המשורר תומאס סטרנס אליוט [TS Eliot] ש כתב כך :

"לא נחזל מחקר ותכלית חקירותינו כולן
תהיה להגיע למקום שממנו באנו
ולדעת את המקום לראשונה.
דרך השער העולם, הזכור
מאז שארית הארץ שנוטר לגלותה
הייתה הראשית

מצב של תם גמור
[שמחירו אינו פחות מהכל]
והכל יבוא על תיקונו
וכל דבר ודבר יבוא על תיקונו
עת ישולבו לשונות האש
בקשר- הכתר של השלהבות
והאש והורד יהיו לאחד"

[מתוך ארבעה קוורטטים, המעורר 1999]

לסיים, אני מבקשת מכולכם לזכור בחג זה את חיילינו השבויים ולהתפלל יחד עם משפחותיכם לשלוםם ושחרורם בקרוב.

תחל שנת ה-60 של מדינתנו וברכותיה.

יולי תמיר